

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 19 maja 1945 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 12 marca 1945 r. o powszechnym obowiązku świadczeń osobistych na rzecz odbudowy m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 1 § 2 i art. 3 § 2 dekretu z dnia 12 marca 1945 r. o powszechnym obowiązku świadczeń osobistych na rzecz odbudowy m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 39) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Roboty i usługi na rzecz odbudowy m. st. Warszawy wykonuje się na podstawie powołań, dokonywanych przez powiatowe władze administracji ogólnej w drodze obwieszczeń publicznych lub wezwań imiennych.

(2) W obwieszczeniach lub wezwaniach należy wskazać miejsce wykonywania świadczeń, termin stawiennictwa, zakres i czas trwania obowiązku oraz odpowiedzialność karną z powodu niedopełnienia obowiązku osobistego świadczenia.

§ 2. (1) Czas, na który dana osoba zostaje powołana do świadczeń, nie może przekraczać 3 miesięcy w danym roku kalendarzowym, licząc od dnia przystąpienia do wykonywania obowiązku.

(2) Młodzież, uczęszczająca do zakładów naukowych, można powoływać do świadczeń tylko w czasie wakacyj szkolnych.

§ 3. (1) Wykazanie istnienia okoliczności, uzasadniających zwolnienie od obowiązku świadczeń osobistych w myśl art. 3 § 2 dekretu jest obowiązkiem interesowanego.

(2) Wykazanie warunków, powodujących zwolnienie może nastąpić zarówno przed powołaniem do świadczeń, jako też w czasie wykonywania świadczeń.

§ 4. (1) W celu uzyskania zwolnienia od obowiązku świadczeń osobistych powinny osoby, wymienione w art. 3 § 2 dekretu, przedstawić następujące dokumenty:

1. osoby chore oraz kobiety w ciąży — świadectwa lekarza urzędowego, a w braku takiego lekarza w miejscu pobytu tych osób, świadectwa innego lekarza, stwierdzające niezdolność do wykonywania świadczeń,
2. osoby fizycznie ułomne, kobiety w okresie przez sześć miesięcy po odbyciu porodu oraz matki wychowujące dzieci do ukończonych lat 13 — zaświadczenia, wystawiane w gminach miejskich przez zarząd miejski, a w gminach wiejskich przez zarząd gminny lub sołtysa.

(2) Wymienione w ust. (1) dokumenty powinny wskazywać czasokres, przez jaki będzie trwała przeszkoda w powoływaniu danej osoby do świadczeń osobistych.

§ 5. Władzą właściwą do zwolnienia od obowiązku świadczeń osobistych osób, wymienionych w art. 3 ust. 2 dekretu, jest powiatowa władza administracji ogólnej miejsca powołania lub wykonywania tych świadczeń.

§ 6. (1) Odmowna decyzja władzy w sprawie zwolnienia od obowiązku świadczeń osobistych jest ostateczna i nie podlega zaskarżeniu.

(2) Władza, udzielająca zwolnienia, wystawia osobie interesowanej zaświadczenie, w którym podaje czas, na jaki następuje zwolnienie i powód zwolnienia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:

Edward Ochab